Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 13/01/2020 a les 13:00

Pi de la Serra canta per la llibertat i la resistència del Barnasants

El barceloní va oferir un concert especial al lloc on va néixer el festival de cançó, les Cotxeres de Sants

Pi de la Serra en concert al BarnaSants 2020 | Juan Miguel Morales

Pi de la Serra va fer un concert especial el passat 10 de gener a les Cotxeres de Sants amb motiu de la celebració del 25è aniversari dels nou concerts que van fer arrencar el festival Barnasants l'any 1996 (entre els quals un del degà de la cançó). Aquesta ocasió única a Catalunya (tot i que viatjarà al País Valencià el 4 de febrer al teatre Principal de Palma i el 22 de febrer a la Casa de Cultura de Bellreguard) ha fet que fins i tot l'espectacle es gravi en un document audiovisual per la productora Tot Sants.

Les cordes de les guitarres de **Pi de la Serra** i **Amadeu Cases** i l'harmònica de Joan Pau Cumellas van iniciar el concert amb "Sento el vent", com si es convidés els assistents a suspendre's en el vent dylanià elèctric d'uns seixantes en què **Pi de la Serra** no s'estava d'apuntar 'la pudor de la meva ciutat' amb 'cançons que agraden o no agraden'. Una declaració d'intencions en aquest directe dedicat a les seves cançons d'intervenció, les que mouen i commouen l'oient compromès amb el que es cantarà.

També va haver-hi glopades d'aire instrumentals en clau de blues, l'altra passió del cantautor, com "Hey Hey Baby" i "My Chauffer", que servien de respir a la potència de les seves lletres de cançó. Temes tan contundents com "La meva estrella" ?escrita en la lògica narrativa del somnieig (o del malson) de creuar-se un personatge amb una estrella de plàstic groc que apallissa, a record dels grisos? i "La meva setmana", on es fa palès que el planeta s'esquerda i com, malgrat això, cal

'de la nit buscar la llum' amb un emmirallament literal al tarannà del poeta Fages de Climent. **Casas** va lluir un solo de guitarra amb elegància al final del tema, que conclou: 'l'enemic venceràs quan no li fotis ni cas'.

Pi de la Serra va desplegar la saviesa dels seus 77 anys i d'estar batallant davant les injustícies. En roda de premsa, el cantautor va assegurar que ha estat detingut 34 o 43 vegades, tant se val, i que ha observat tres tipus de policies en un concert: els grisos al fons de la sala, la secreta a primera filera i la policia política que li aplicava la censura a les cançons. Ningú no li treu els galons de lluita antifranquista, i és que el seu mèrit rau en l'art de fer cançons on recorda, tot i les amargors, com 'la veritat és força que ningú pot aturar' ("Sé").

El Festival Barnasants 2020 començarà, després d'aquesta preinauguració, amb l'espectacle **Ovidi25** el proper 24 de gener, també a Cotxeres de Sants (i en moltes altres dates en diversos punts dels Països Catalans). Ho fa amb aquesta proposta perquè l'edició d'enguany tindrà un record especial per **Ovidi Montllor**, que se'n va anar de vacances també fa 25 anys. Per recordar l'amic. **Pi de la Serra** va cantar en el concert de divendres passat la cançó "L'escola de ribera", on va quedar clar que tots aquells anys de càstigs severs i misses serioses tenien clar que 'el resultat era un' i s'ha vist com 'la jugada ha estat perfecta'.

Sense ja poder deixar de pensar en la versió actualitzada que en va fer **Cesk Freixas**, l'autor **Pi de la Serra** va cantar "El burro i l'àliga", metàfores del franquisme que també condueixen a ressons dylanians i fins i tot raimonians. La capacitat hipnòtica de les lletres de **Pi de la Serra** es fa palesa a "Inventari", un plany a la resistència davant la qual estem 'cansats de recular'. La repressió torna a "Cançó en i", dedicada a la policia, tot un joc de paraules que va saltar-se la censura. "Apa nois" és un clam a resistir i continuar manifestant-se per les injustícies globals, l'altra cara del retrat de l'home sense atributs que fa en el clàssic de "L'home del carrer".

'Has de ser tu qui obris la sivella', 'la llibertat no es dona, s'obté' i 'de veritat, s'ha de tornar al carrer' serien les conclusions de les lliçons d'aquesta escola alternativa que va ser i és la cançó d'autor, davant tanta "Mediocritat". Pel cantautor, cal emprenyar 'com mosquits' i, com **Víctor Jara**, defensa les cançons d'intervenció o cojunturals, que volen seguir denunciant fets que continuen passant, des de la repressió policial a l'emergència climàtica. Pels qui segueixen fent aquest món injust va cantar, corejat pel públic, "Si els fills de puta volessin", i pels que resisteixen, com el director del festival Pere Camps i amic íntim d'en **Quico**, el cant de resistència universal "Bella Ciao".

El Festival de Cançó d'Autor Barnasants ha esdevingut un projecte de cultura en xarxa (també a nivell territorial) imprescindible per la pervivència de la cançó d'autor d'aquí i d'allà, però amb un reconeixement a aquella punta de llança que va ser la Nova Cançó, el moviment musical, cultural i social que demana de manera reiterada -com reclama Pere Camps de fa anys- un ateneu de la cançó per la seva memòria i pel cultiu del gènere. Les cançons d'intervenció de **Pi de la Serra** són al servei de la cojuntura social del moment, i des d'Enderrock també creiem necessari que una estructura n'asseguri la vida i l'evolució. Llarga vida al Barnasants i a la cançó d'autor!

Quico Pi de la Serra al Barnasants 2020 flanquejat per Amadeu Casas i Joan Pau Cumellas
Foto: Juan Miguel Morales.